

Њеїова Свеїшосїї
Паїријарх срїски ї. ї. Порфирије

ПОЗДРАВНО ПИСМО

Ваша Преосвештенства,
високопреподобни и преподобни монаси и монахиње,
народе Божји,

Велика ми је радост што могу да се обратим овом часном монашком сабрању које се, слава Богу, већ другу годину окупља овде, у нашој великој монашкој светињи Манастиру Светога Прохора Пчињског, а под патронатом Епархије врањске и српског манастира Хиландара на Светој Гори, да нас *їаки и їаки* подсети и укаже на значај монашке службе у Православној Цркви и свету уопште, подражавајући, на тај начин, вапај Светог Јована Претече: *Приїравийїе їуїї Госїодњи; їоравнийїе сїїазе Њеїове; јер се їриближило Царсїво небеско*.¹ Посебна нам је радост што ће ове године на монашком сабору учествовати и високопреподобни оци Захарија и Петар, из Манастира Светог Јована Претече из Есекса, који нам доносе благослов свог духовног оца, Светог Софронија, знаменитог светитеља двадесетог века и писца чувене књиге *Сїїарац Силуан*, која је променила животе многих од нас.

У данашње време које је, нажалост, обележено искушењима унутар Православне Цркве, крвавим ратовима, браатоубилачком мржњом, отвореним и директним нападима на

---

¹ Лк 3, 4 и Мт 3, 2.

библијско виђење човека и породице, потреба за молитвом, „молитвом за читав свет“², преча је можда више него икада. Без молитве Богу не може доћи мир на земљу нити *међу људима бити добра воља*³. Молитва за читав свет упућује нас, пре свега, на монаштво јер, по речима Светога старца Силуана Атонског, „монах је молитвеник за све људе, он плаче за целим светом; ово је његово главно служење“⁴. Стога, указујући на значај молитве за свет, која се у Цркви двојако пројављује, и као заједничка и као лична, ми у ствари указујемо на значај и неопходност монашке службе у Цркви. Ово нам потврђују личности многих светих монаха и монахиња, у којима је засијао Лик самога Господа Христа, попут оног непознатог подвижника из *Сћараца Силуана* који је, сведочећи безграничну љубав Божију, желео спасење чак и онима у аду. *Да је мојуће, ја бих све извео из ада, и тек њада би се моја душа умирила и зарадовала*⁵, говорио је он, док су му низ образе текле сузе, а рукама је покушавао да обухвати читав свет.

Са жељом да овај монашки сабор – надахнут примерима великих монашких Отаца и Матера, а потпомогнут молитвама Светога оца нашега Саве, Првог Архиепископа српског и Преподобног оца нашега Прохора Пчињског – сведочи једну и увек исту љубав Божију према човеку и свету, призивам Божији благослов на све вас овде сабране.

АЕМ и Патријарх српски
Порфирије

² Види: Архимандрит Софроније, *Сћарац Силуан* (Света Гора Атонска: Манастир Хиландар, 1998), 253.

³ Види: Лк 2, 14.

⁴ Види: Архимандрит Софроније, *Сћарац Силуан*, 334.

⁵ Архимандрит Софроније, *Сћарац Силуан*, 377.